

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Búza Ottó ügyvéd (1042 Budapest, Munkásotthon u. 54. tetőtér 6.) által képviselt (.....) felperesnek a dr. Kovács Sándor Zoltán ügyvéd (1094 Budapest, Ferenc körút 35.) által képviselt (.....) alperes elleni felmondás érvénytelenségének megállapítása iránti perében a Fővárosi Bíróság 2007. december 4-én kelt 7.G.41.786/2006/16. számú ítélete ellen a felperes fellebbezése folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 38.000 (Harmincnyolcezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Felperes 2000-2002. évben az alperestől bérelt rendezvénycsarnokban (továbbiakban csarnok), 2003-ban az rendezte meg az általa bevezetett és ismertté vált (továbbiakban kiállítás).

Miután felperes 2004-től a kiállítást ismételten az alperesi csarnokban kívánta megtartani, alperes 2003. november 28-án megküldte felperesnek a 2003. november 12-i keltezésű „Megállapodás” elnevezésű okiratot (ajánlatot). A Megállapodás 1. pontja szerint alperes a kiállítás megrendezésére 2004. október 23-tól 30-áig biztosítja a csarnokot. A 2. pont egyebek mellett azt tartalmazta, a bérleti díj magában foglalja a csarnok üzemeltetéséhez szükséges energia költséget. (Egyéb energia költségre, annak viselésére a megállapodás rendelkezést nem tartalmazott.) A 3. pontban felperes 14.000.000 forint+áfa bérleti díj megfizetését és azt vállalta, az egységstandok, színpad, ruhatár stb. kivitelezését is az alperesnél rendeli meg, külön megállapodás alapján. A 20. pont szerint alperes

kötelezettséget vállalt a csarnok felperes részére biztosítására 2006-ig, felperes pedig a kiállítás csarnokban megrendezését vállalta ugyanezen időpontig.

Felperes az okiratot aláírva 2004. január 23-i levelével visszaküldte alperesnek, azzal, szóbeli megállapodásuk szerint a szerződésbe beletartozik „a teljes elektromos áramfogyasztás mellett a standok elektromos áram bekötése 3,8 kW, 1x16 A teljesítményig.”

Alperes a kiegészítésre írásban nem nyilatkozott.

Felperes 2004. október 1-jén közölte alperessel a 2004. évi kiállításhoz szükséges többlet áramigényt. Rögzítette, „minden standra jár az alapszolgáltatás: 1-3,8 kW, 1 x 16 A, 240 V árambekötés.”

Alperes a bekötést végző Bt. alvállalkozó útján az áramigényt biztosította, felperesnek 2004. évre árambekötési költséget (betáp költséget) nem számított fel.

A felek 2005. elején megállapodtak a 2004. évi bérleti díj utólagos csökkentésében, majd 2005. március 31-én az újabb kiállítással összefüggő időpontok kivételével 2005. évre vonatkozóan a 2003. november 12-i keltezésű megállapodással azonos tartalmú megállapodást írtak alá, ideértve a bérleti díj összegét is.

(2005. szeptember 14-én a bérleti díj mértékét 12.000.000 forintra csökkentették.)

Felperes a 2005. évi kiállításhoz kapcsolódóan 2005. október 7-én közölte alperessel a standokra bekötni szükséges áramigényt a hozzá leadott megrendelők alapján. A 2004. évi megrendeléshez hasonlóan ismételten utalt arra, „minden standra jár az alapszolgáltatás: 1-3,8kW, 1x16 A, 240 V árambekötés”. Kérte a szerződésben foglaltak szerint a múlt évihez hasonlóan a standokra az árambekötést.

Alperes 2005. október 17-i válaszában korábbi megbeszéléseikre utalva, arról tájékoztatta felperest, a minden standra bekötendő 3,8 kW-os, 1x16 A-es áramszolgáltatást nem tudják vállalni. Az általuk épített standok 2kW-os árambekötést tartalmaznak, amennyiben az árambekötés nagysága meghaladja ezt, akkor a bekötési díj különbözete leszámlázásra kerül. Rögzítette, külsős standok esetén az árambekötési díj 2 kW-ig 22.000 forint+áfa, 3-5 kW-ig 25.000 forint+áfa, 6-10 kW-ig 28.000 forint+áfa, 10-15 kW-ig 32.000 forint+áfa. Kérte a szóbeli megállapodásukra hivatkozva a fentiek tudomásulvételét.

(A felperes további nyilatkozatot nem tett.)

Felperes a kiállítást 2005. október 26-29. között megrendezte.

A kiállítást követően alperes a standépítéseket és az extra szolgáltatásokat kiállítókként táblázatba foglalta és a táblázatot felperesnek megküldte. A szolgáltatások ellenértékének végösszege áfa nélkül 4.386.459 forint volt.

A táblázat egyebek mellett 42 kiállító (stand) vonatkozásában 3.000 forint egységgel számolva „Elektromos betáp különbözet” megjelöléssel 126.000 forint összegű, 29 stand vonatkozásában 25.000 forint egységgel számolva „elektromos betáp kiépítés külsős kiállítóknál” megjelöléssel 725.000 forint összegű tételt is tartalmazott.

Felperes a táblázatban foglaltakra észrevételt nem tett, ugyanakkor az alperes által a fenti szolgáltatásokról kiállított 353/2005. számú, 2005. november 13-i esedékességű 5.483.074 forint (4.386.459 forint + 1.096.615 forint áfa) összegű számlából 851.000 forintot alperesnek nem fizetett meg.

Alperes 2006. április 6-án 3 nap határidővel felszólította felperest ezen összeg megfizetésére, azzal a figyelmeztetéssel, „ellenkező esetben kénytelenek leszünk követelésünket peres úton érvényesíteni.”

Alperes a 2006. április 20-án kelt levelével a bérleti szerződést súlyos szerződésszegésre - a számla ki nem egyenlítésére - hivatkozással azonnali hatállyal felmondta.

Felperes több ízben (2006. április 27-én, május 12-én, május 26-án) vitatta tartozása fennálltát, a felmondás érvényességét. Egyebek mellett arra hivatkozott, a számla előre nem egyeztetetten, korábbi években fel nem számított szolgáltatás ellenértékét is tartalmazza.

Alperes 2006. május 3-án és május 24-én arra utalt, felperes 2006. április 13-án személyesen elismerte tartozását, ennek ellenére nem fizetett.

Felperes 2006. november 29-én előterjesztett keresetében a bérleti szerződés felmondása érvénytelenségének megállapítását kérte a Ptk. 321.§ (1) bekezdése és a Ltv. 24.§ (1) bekezdés a) pontja alapján. A keresetösszege jogi körében arra hivatkozott, a felmondás időpontjában nem volt, és jelenleg sincs a bérlemény birtokában, ezért alperesnek nem szükséges kiűrés iránti pert indítania, így nincs olyan eljárás, amelyben vitássá tehetné a felmondás érvényességét, s jogainak megvédése biztosított lenne. Jogainak megóvása érdekében szükséges jelen pert

megindítania, mivel a gazdasági életben alapvető érdeke fűződik ahhoz, hogy alaptalanul bérleti díj meg nem fizetése miatti felmondás, szerződésszegés ne kapcsolódjon az üzleti partnerei körében a nevéhez. Előadta, a bérleti időtartam eltelt, teljesítést már nem követelhet, a kereset előterjesztésekor pedig már előre látható volt, hogy a bérleti szerződés időtartama alatt jelen perben nem várható döntés.

Előadta továbbá, bérleti díj tartozása nem volt, ezért alperes a korábbi években külön fel nem számított szolgáltatások ellenértékének meg nem fizetése miatt jogszerűen a határozott időre kötött bérleti szerződést nem mondhatta fel. Utalt arra is, alperes célja a felmondással az volt, ugyanarra az időpontban, ugyanarra a témakörben saját kiállítást szervezhessen. A felmondás azért sem jogszerű, mivel annak jogkövetkezményét alperes fizetési felszólításában nem helyezte kilátásba. Arra az esetre, a megállapodásuk vállalkozással vegyes szerződésnek minősülne előadta, azt jogszabályi lehetőség hiányában sem mondhatta fel alperes.

Alperes a kereset elutasítását, felperes perköltségben marasztalását kérte. Egyidejűleg viszontkeresetet is előterjesztett, s felperest a 353/2005. számú számlából meg nem fizetett 851.000 forint és ezen összeg 2005. november 13-tól számított törvényes mértékű kamata és perköltség megfizetésére kérte kötelezni a Ptk.389.§-a alapján. Ellenkérelmében a megállapítási kereset előterjesztésének előfeltételei hiányában vitatta a felperes perindítási jogosultságát. Érdemben előadta, a megállapodás nem csupán bérleti szerződést foglalt magában, hanem az egy dolog bérleti szerződéssel vegyes üzemeltetési és egységstand kivitelezési, vállalkozási szerződésnek minősül, amelyben a vállalkozói jelleg dominált. Felperesnek ezért nemcsak bérleti díjat, hanem komplett szolgáltatás ellenértékét számlázta le, így a felperesi nem teljesítés jogkövetkezményére a Ptk. rendelkezései, és nem pedig az Ltv. rendelkezései irányadók, megalapozottan mondta fel a szerződést. Hivatkozott arra is, a bérleti díjat sem lehetne megszorítóan értelmezni, abba a Ptk. 429.§ (1) bekezdésében írt járulékok is beletartoznak, tehát azok meg nem fizetése is megalapozza a szerződés felmondását súlyos szerződésszegés miatt. A viszontkereset előterjeszthetősége körében hangsúlyozta, a leszámlázott szolgáltatások szorosan a bérleti jogviszonyhoz kapcsolódnak. Előadta, a megállapodás 2. pontjában írt energiaköltség csak a csarnok világítási költségét fedezte, a pavilonok ezen felüli energiaköltségét a bérleti díjon felül kellett megfizetni. Felperes a számlát befogadta, azt nem kifogásolta meg, számla korrekciót nem kért, és korábban azt sem jelezte, milyen okból tagadta meg a fizetést. Előadta azt is, a szolgáltatásokról külön írásbeli megállapodást nem kötöttek, legtöbbször szóban tárgyaltak, és csupán 2004. évre, amikor felperes újra visszatért bérlőként, állapodtak meg abban, hogy az alapszolgáltatásba beletartozik 3,8 kW-ig és 1 x 16 A teljesítményig az árambekötés. Kiemelte, 2005. október 17-én egyértelműen jelezték felperesnek, a 2005. október 7-én kért többletáram-bekötést csak meghatározott összegű díjfizetés mellett vállalják, felperes erre nem reagált.

Felperes a viszontkereset elutasítását kérte. Elsődlegesen a Pp. 147.§-ára utalva arra hivatkozott, az alperesi vállalkozói díjigény nem az általa érvényesített igény alapjául szolgáló bérleti jogviszonyból ered, hanem annak a megállapodás 3. pontjában említett külön megállapodás az alapja. Erdemben alperessel egyezően azt adta elő, a szolgáltatásokra írásban külön megállapodást nem kötöttek. Alperes a 2004. október 1-jén kelt levelében foglaltakat, miszerint az alapszolgáltatásba tartozik az 1-3,8 kW, 1x16A, 240 V árambekötés „elfogadta”, a 2004. évi szolgáltatásokat is e szerint számolta el, ezen, a szerződés teljes tartamára szóló megállapodásukat pedig utóbb nem módosították, a betáp költségek felszámíthatóságára közöttük újabb megállapodás nem jött létre. Az alperesi követelés ezért olyan szolgáltatások ellenértéke, amelyeket korábban nem számított fel, és amelyek 2005. évi megfizetésében (felszámításában) sem állapodtak meg.

Az elsőfokú bíróság személyesen meghallgatta felperesi ügyvezetőt, tanúként alperesi ügyvezetőt, alperesi alkalmazottat.

..... előadta, amikor 2005-ben felperes bérleti díjcsökkentést kért, csak azzal a feltétellel járult hozzá, egyéb szolgáltatásokból engedményt már nem kap. Erről szóban is megállapodtak, ennek megfelelően számláztak.

..... előadta, felperesnek 2004-ben tettek engedményeket, a 2004.évi betáp költségeket az alperesi ügyvezető utasítására nem számlázta le, majd javasolta, a jövőben ne vállalják át ezeket a költségeket. Úgy értesült alperesi ügyvezetőtől, felperesi ügyvezetővel megállapodtak abban, a jövőben a betáp költség benne lesz az elszámolásban. A táblázatot maga állította össze. Kijelentette, 2005. szeptemberében telefonon közölte felperesi ügyvezetővel a várható költségeket, és azt is, attól eltérni nem tudnak. Arról nem tudott, hogy a táblázat tételeit vagy a számlát felperes megkifogásolta volna.

..... felperesi ügyvezető állította, csakis alperesi ügyvezetővel tárgyalt. Úgy nyilatkozott, alperessel olyan megállapodás volt, hogy az alapszolgáltatás része a 3,8 kW-ig a betáp építés költsége, ezen megállapodásukat soha nem módosították. 2005-ig alperes egyetlen alkalommal sem számlázta ki ezeket a költségeket.

Az elsőfokú bíróság 2007.december 4-én kelt 7.G.41.786/2006/16. számú ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte felperest 851.000 forint és ezen összegnek 2005. november 13-tól számított késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat hét százalékkal növelt összegű késedelmi kamata és 123.100 forint perköltség megfizetésére. Az ítélet indokolásában kifejtette, a megállapítás iránti kereset előterjesztésének együttes feltételei közül, a felperes alperessel szembeni jogvédelmének szükségessége nem áll fenn, ezért a

kereset érdemben nem vizsgálható, elutasításának volt helye. Rámutatott, a felperesnek jogai megóvására nem az alperessel, hanem üzleti partnereivel szemben van szüksége. Tekintve, alperes nem a „szorosan vett bérleti díj nem fizetése” miatt mondta fel a szerződést, ezért a bérleti díj megfizetésének elmulasztása sem kapcsolódhat a nevéhez. Mivel pedig a viszontkeresettel szemben felperes határidő nélkül védekezhet, ezen okból sincs szükség külön megállapítás iránti kereset benyújtására. Már nem vizsgálva a teljesítés követelése kizártságának feltételét ugyanakkor megjegyezte, lett volna lehetősége felperesnek a felmondást követően marasztalásra irányuló pert indítani. A felperes azon magatartásából, ezt elmulasztotta, arra lehet következtetni, a kiállítás megtartásához ténylegesen nem fűződött érdeke. A viszontkeresetre nézve kifejtette, annak eljárásjogi és anyagi feltételei is fennálltak. Rögzítette, alperes viszontkeresetének tárgya az a tartozás volt, ami alapul szolgál a felperesi kereset tárgyát képező jognyilatkozat megtételéhez, így a kereset és viszontkereset tárgyának azonossága fennáll. Megállapította, felperes a táblázatban feltüntetett és ki nem fizetett szolgáltatásokat nem vitásan megrendelte. A perbeli adatokat összességükben értékelve arra az álláspontra helyezkedett, amennyiben a felek között korábban volt is olyan tartalmú megállapodás, mely szerint a standok árambekötése 3,8 kW-ig és 1 x 16 A-ig az alapszolgáltatás része, azt a felek utóbb módosították, azzal, hogy felperes a bekötések díjait tartalmazó 2005. október 17-i alperesi levélre észrevételt nem tett, a kiállítást megépítette, ráutaló magatartással alperes ezen ajánlatát elfogadta, annak tartalma a felek megállapodásának részévé vált. Úgy foglalt állást, felperest terhelte annak bizonyítása, ezen árambekötések költsége a megállapodásuk teljes időszakára az alapszolgáltatás részét képezte. A felperes 2004. január 23-i szerződést kiegészítő nyilatkozata azonban olyan egyoldalú nyilatkozat, ajánlat, amelynek elfogadását felperes nem bizonyította. Ezzel a tartalommal a 2005. évi megállapodást sem egészítették ki. A 2004. október 1-jei levél tartalmából pedig ez szintén nem következik, tekintve az csak a 2004. évi kiállításhoz kapcsolódóan tartalmazott megállapítást az alapszolgáltatást illetően. Mindebből következően felperes nem bizonyította, hogy határozott időre megállapodás jött létre az alapszolgáltatás részeként az árambekötés mennyiségére, ezen körülményt, alperesi ügyvezető és is tagadta, ezért az volt megállapítható, a standépítés alapszolgáltatásaiban a felek évente állapodtak meg. Felperes a viszontkeresetetösszepszerűségében nem vitatta, ezért a jogalapjában megalapozott viszontkereset szerinti marasztalásának volt helye.

Az ítélettel szemben felperes fellebbezett jogi képviselő útján. Elsődlegesen az ítélet keresete szerinti megváltoztatását, a viszontkereset elutasítását, alperes perköltségben marasztalását, másodsorban az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérte. Állította, megállapítási keresetének jogszabályi feltételei fennállnak. Továbbra is a jóhírnévhez fűződő érdekét jelölte meg alperessel szemben védendő jogként, tekintve alperes állítja, nem teljesítette fizetési kötelezettségét. Sérelmezte, az elsőfokú bíróság különbséget tett bérleti díj és „szorosan vett bérleti díj” között, annak ellenére felmondás csakis bérleti díj elmulasztásának megfizetésére

alapítható, ezért álláspontja szerint a jogvédelem attól függetlenül megilleti, alperes milyen okból mondta fel a szerződést. Állította azt is, azon okból, határidő nélkül védekezhet az alperesi viszontkeresettel szemben, nem kizárt a megállapítási kereset előterjesztése. A kereset benyújtásakor ugyanis nem volt olyan viszontkereset, amellyel szemben védekezni lehetett volna. Hangsúlyozta, a teljesítés követelése kizártságának feltétele is fennáll, mivel ha a felmondást követően azonnal be is nyújtottak volna keresetet, sem születhetett volna olyan időben jogerős ítélet, hogy a kiállítás szervezését biztonsággal megkezdhessék. Okiratokat csatolt arra nézve, a kiállítást egyébiránt ugyanabban az időpontban a kívánták volna megrendezni, tehát érdekük fűződött annak megtartásához.

A viszontkereset körében változatlanul fenntartotta az előterjeszthetőség hiányára nézve előadottakat. Kiemelte, keresete bérleti jogviszony felmondása érvénytelenségének megállapítására irányul, míg alperes standépítéshez kapcsolódó vállalkozói díjigényt érvényesít. Ezen díj megfizetésének elmulasztása miatt a bérleti szerződés azonban nem mondható fel. Érdemben állította, alperes nem bizonyította, a korábbi megállapodásuktól eltérően a betép költség az alapszolgáltatásba nem tartozik bele. Sérelmezte, az elsőfokú bíróság az állapította meg, ráutaló magatartással elfogadta alperes 2005. október 17-i ajánlatát. Kiemelte alperessel létrejött megállapodásuk tartalmát a 2005. október 7-i, levelében csak megismételte, az nem minősült új ajánlatnak, így azt alperesnek sem kellett elfogadnia. Fentiekől eltérő új - 2005. október 17-i - alperesi ajánlat elfogadását azonban alperes nem bizonyította, és az a körülmény, arra észrevételt nem tett, nem minősíthető felperesi ráutaló magatartással elfogadásnak, ezt támasztja alá az is, a számlát csak részben egyenlítették ki. Mivel az alperes ajánlatát nem fogadta el, és alperes ennek ellenére a standokat megépítette és átadta, az következik, a szerződésük változatlan tartalommal maradt fenn közöttük. Kifogásolta, az elsőfokú bíróság a terhére róta annak bizonyítását, az árambekötés költsége az alapszolgáltatás részét képezte a szerződés teljes tartamára. A viszontkereset jogalapjának bizonyítása alperest terheli.

Alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte helyes indokai alapján, valamint felperes másodfokú perköltségben marasztalását.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan.

A Ptk. 205. § (1) bekezdése értelmében a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre.

A Ptk. 216.§ (1) bekezdése értelmében szerződést főszabályként akár szóban, akár írásban lehet kötni, a szerződési akaratot ráutaló magatartással is kifejezésre lehet juttatni.

A Ptk. 240.§ (1) bekezdése azt is kimondja, ha jogszabály kivételt nem tesz, a felek közös megegyezéssel módosíthatják a szerződés tartalmát.

A Pp. 123.§ értelmében, ha a kereseti kérelem számadási kötelezettség megállapítására irányul, a felperes ezzel együtt kérheti az általa előterjesztett számadás helyességének megállapítását is. Megállapításra irányuló egyéb kereseti kérelemnek csak akkor van helye, ha a kért megállapítás a felperes jogainak az alperessel szemben való megóvása végett szükséges és a felperes a jogviszony természeténél fogva vagy a kötelezettség lejártának hiányában vagy valamely más okból teljesítést nem követelhet.

A Pp. 147.§-a szerint alperes az elsőfokú ítélet hozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig a felperes ellen viszontkeresetet indíthat, ha az ekként érvényesíteni kívánt jog a felperes keresetével azonos vagy azzal összefüggő jogviszonyból ered, vagy ha a viszontkereset tárgyául szolgáló követelés a felperes kereseti követelésével szemben beszámításra alkalmas.

Az adott ügyben az elsőfokú bíróság helytálló álláspontra helyezkedett, amikor úgy ítélte meg, a bérleti szerződés felmondása érvénytelenségének megállapítása iránti kereset előterjesztésének együttes feltételei közül a felperes alperessel szembeni jogvédelmének szükségessége nem áll fenn. Helytállóan hivatkozott arra, a jelen kereseti előadás mellett felperesnek nincs az alperessel szemben olyan védelemre szoruló joga, amely ezen megállapítási kereset előterjesztését indokoltá tenné. A felperes jó hírvének esetleges sérelme orvoslására ugyanis a megállapítási kereset nem szolgálhat alapul, sérelmével összefüggő igényt felperes más eljárásban érvényesíthet. Helytálló tehát a megállapítási keresetet érdemi vizsgálat nélkül elutasító ítéleti rendelkezés.

A viszontkereset előterjeszthetősége, megalapozottsága körében a felek közötti jogviszony, a 2005. március 31-én megkötött újabb szerződés tartalmának vizsgálatából kellett kiindulni, tisztázva, a szerződés pontosan milyen tartalommal jött létre, az egységstandok többletáram-igényével összefüggő elektromos betáp kiépítés 1x3,8 kW-ig, 1x16 A teljesítményig az alapszolgáltatás részét képezte-e, azaz a bérleti díj a kiépítés ellenértékét magában foglalta-e, vagy az alperesi többletszolgáltatásnak minősül-e.

Az elsőfokú bíróság helytálló álláspontra helyezkedett, amikor azt állapította meg, a felek között csak a 2004. évi kiállításra vonatkozóan jött létre olyan megállapodás, mely szerint a többletáram-igénnyel kapcsolatos alperesi szolgáltatás (1 x 3,8 kW és 1 x 16A teljesítményig betáp kiépítés) az alapszolgáltatás részét képezte. Önmagában a 2005. március 31-én megkötött új szerződésből - annak 2. és 3. pontjában foglaltakból - hasonló többlettartalom nem következik. Maga a felperes sem tekintette egyértelműnek, hogy a szerződés magában foglalja a standok

áramszolgáltatásának biztosítását, ezt támasztja alá az alpereshez intézett 2005. október 7-i levele is. Az alperes azonban a 2005. október 17-i válaszlevelében egyértelműen elzárkózott attól, hogy a többletáram-bekötést ellenérték nélkül nyújtsa. Minderre figyelemmel a szerződés az eredeti tartalommal jött létre, a kikötött bérleti díj tehát a betáp költséget nem foglalta magába. Ugyanakkor a felperes mindezek ismeretében a kiállítást megrendezte, az alapszolgáltatáson felül a felperes az alperes „betáp” többletszolgáltatását igénybe vette. Az utóbbi kiegészítő szolgáltatásra nézve tehát a felek között ráutaló magatartással szerződés jött létre, amely nem vitásan szorosan összefüggött, kapcsolódott az alapjogviszonyhoz, a viszontkereset előterjesztésének tehát helye volt. A kifejtettekől következően pedig felperes a bérleti díjon felül tartozik megfizetni az alapszolgáltatás részét nem képező elektromos betáp kiépítés költségét alperesnek. Helytállóan marasztalta tehát az elsőfokú bíróság a jogalapjában megalapozott és összecszerúságában nem vitatott viszontkereset alapján felperest.

A kifejtettek tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes pervesztes lett, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte alperes 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja, (3) bekezdése és (5) bekezdése, valamint 4/A § (1) bekezdése alkalmazásával megállapított - áfát is magában foglaló - ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

Budapest, 2008. október 17.

. Rózsa Éva s.k.
a tanács elnöke

Dr. Rutkai Éva s.k.
előadó bíró

. Felker László s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Sárközi Veronika
bíróügyi ügyintéző